

A Törvényszék (harmadik tanács) T-391/09. sz., Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, korábban AlzChem Trostberg GmbH, korábban AlzChem Hart GmbH kontra Európai Bizottság ügyben 2014. január 23-án hozott ítélete ellen az Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, korábban AlzChem Trostberg GmbH, korábban AlzChem Hart GmbH által 2014. április 3-án benyújtott fellebbezés

(C-155/14. P. sz. ügy)

(2014/C 184/19)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbezők: Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, korábban AlzChem Trostberg GmbH, korábban AlzChem Hart GmbH (képviselők: C. Steinle és I. Bodenstein ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül a Törvényszék (harmadik tanács) T-391/09. sz. ügyben 2014. január 23-án hozott ítéletét a fellebbezőkre nézve sérelmes részében;
2. semmisítse meg a 2009. július 22-i C(2009) 5791 végleges bizottsági határozatot (COMP/39.396 – „kalciumkarbid- és magnéziumalapú reagensek az acél- és a földgázágazatban”-ügy) a fellebbezőket érintő részében;

másodlagosan csökkentse az említett határozat 2. cikke g) és h) pontjában a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírságot;

másodlagosan, amennyiben az előző kérelmet elutasítja, változtassa meg a határozat 2. cikkének g) és h) pontját úgy, hogy az SKW Stahl-Metallurgie GmbH egyetemlegesen feleljen a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság teljes összegének megfizetéséért; a fellebbezők e másodlagos kérelmet a Törvényszék által az ítélet 264. és 265. pontjában kifejtett módon értik, vagyis arra irányuló másodlagos kérelemként, hogy a Bíróság a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság azon részét emelje meg, amely megfizetettnek tekintendő, ha az SKW a Bizottság által vele szemben kiszabott bírságot megfizeti;

3. a 2. pontban foglalt kérelemhez képest másodlagosan az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, hogy az a Bíróság ítéletében foglalt jogi értékeléssel összhangban határozzon;
4. mindenestre a Bizottságot kötelezze a fellebbezőknek a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a Törvényszék T-391/09. sz. ügyben 2014. január 23-án hozott ítéletének a fellebbezőkre sérelmes része ellen irányul. Az ítéletben a Törvényszék az [EK] 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.396 – „kalciumkarbid- és magnéziumalapú reagensek az acél- és a földgázágazatban”-ügy) 2009. július 22-én hozott C(2009) 5791 végleges európai bizottsági határozattal szemben a fellebbezők által benyújtott kereseteknek részben helyt adott, részben elutasította azokat.

A fellebbezők összesen öt jogalapra hivatkoznak:

1. Az első jogalappal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék az SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG (a továbbiakban: SKW) kartelljogba ütköző magatartását nekik tudta be, megsértve ezáltal az EK 81. cikkből (jelenleg EUMSZ 101. cikk) eredő betudhatóság terjedelmét, a személyes felelősség elvét, az ártatlanság vélelmét és a felróhatóság elvét, mivel a meghatározó befolyás vélelmének megdöntését elutasította. Az SKW 2004 áprilisától közvetlenül e társaságnak valamely harmadik személy számára történő eladását megelőző hatalmi úrban, önkényesen, és a fellebbezők kifejezett és konkrét utasításai ellenére részt vett egy kartellben. A Törvényszék e különösen sajátos – az eddig tárgyalt ügyek tömegéből egyértelműen kirívó – esetben helytelenül elutasította egy egyedi eset méltányos megítélését.

2. A második jogalappal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a meghallgatáshoz való jogot és az indokolási kötelezettséget megsértve elutasította azt az érvüket, hogy a bizottsági határozatot meg kell semmisíteni, mivel az egyetemleges adósok közötti belső jogviszonyban a felelősség mértékét nem az időközben a T-122/07–T-124/07. sz. Siemens Österreich ügyben 2011. március 3-án hozott ítélettel (EBHT 2011., II-793. o.) összhangban állapította meg. A kereseti kérelem nem volt sem késedelmes, sem pedig elégtelen.
3. A bíróság összegét tekintve a fellebbezők azt róják fel a harmadik jogalapjukkal, hogy a Törvényszék megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírságokat a bírságkiszámítás során elkövetett hibára, különösen egy belépési díj figyelmen kívül hagyására és az SKW-val szemben kiszabott bírság vonatkozásában az engedékenységgel alapított csökkentés téves figyelembevételére tekintettel – a párhuzamos Gigaset ügytől eltérően – nem csökkentette.
4. A fellebbezők örömmel fogadják, hogy a Törvényszék a bírságaik újbóli megállapításakor a bírság azon arányát is újból megállapította, amely „megfizettnek tekintendő az SKW által a vele szemben a megtámadott határozatban kiszabott bírság címén megfizetett összegek erejéig” (a rendelkező rész 2. pontjának első francia bekezdése). A negyedik – másodlagos – jogalappal a fellebbezők azonban kifogásolják azt, hogy a Törvényszék a bírságok újbóli megállapítása során a jogbiztonság elvét, a *nulla poena sine lege certa* elvét és az indokolási kötelezettséget megsértve nem állapította meg kifejezett módon az SKW fizetésének kettős, mind az ARQUES Industries AG-ra (a továbbiakban: Arques; jelenleg Gigaset AG; a továbbiakban: Gigaset), mind pedig a fellebbezőkre kiható teljesítési hatását.
5. Az ötödik másodlagos jogalappal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a bírságok újbóli megállapításakor, különösen az egyetemlegesen kiszabott bírságok megállapítására vonatkozó alapelveket megsértve (az EK 81. cikk, az 1/2003 rendelet 23. cikke), ⁽¹⁾ levonta az engedékenységgel alapított csökkentést abból a részből, amely az SKW teljesítése esetén megfizettnek tekintendő. Ezáltal a Törvényszék ezen részt illetően a fellebbezők terhére vette figyelembe az engedékenységgel alapított csökkentést, holott az SKW nem működött együtt a Bizottsággal az engedékenységi közleménynek megfelelően.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

A Conseil d'État (Franciaország) által 2014. április 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Société Neptune Distribution kontra Ministère de l'Économie et des Finances

(C-157/14. sz. ügy)

(2014/C 184/20)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: Société Neptune Distribution

Alperes: Ministère de l'Économie et des Finances

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1924/2006/EK ⁽¹⁾ rendelet melléklete értelmében a valamely élelmiszerben jelen lévő nátriummennyiséggel „egyenértékű sótartalom” kiszámításának alapját csak az a nátriummennyiség alkotja, amely klórionokhoz kötődve nátrium kloridot, vagy asztali sót alkot, vagy az az élelmiszerben – bármilyen formában – található teljes nátriummennyiséget magában foglalja?